

Sygn. akt XIV C 1144/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Aleksandra Smólska-Kreft

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2023 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.100,00 zł (dziesięć tysięcy sto złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 września 2020 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5867,00zł (pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt siedem złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 22,01 zł (dwadzieścia dwa złote 01/100) tytułem uiszczonych kosztów sądowych.

SSR Aleksandra Smólska-Kreft

Sygn. akt: XIV C 1144/21

UZASADNIENIE

Powód J. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w P. w pozwie przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10 100,00zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2020r. do dnia zapłaty. Ponadto domagał się od pozwanego zwrotu kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 17 sierpnia 2020r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...), stanowiący własność R. S., zaś sprawca szkody posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany uznał odpowiedzialność i wypłacił poszkodowanemu kwotę 4 989,19zł tytułem odszkodowania. Na mocy umowy cesji z dnia 07 października 2020r. powód nabył od poszkodowanego wierzytelność względem pozwanego, a następnie po sporządzeniu prywatnej kalkulacji ustalił, że uzasadniony koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynosi 19 651,22zł, zatem powodowi przysługuje

dalsze odszkodowanie w wysokości 14 662,03zł. Powód podkreślił, że pojazd przed szkodą posiadał oryginalne części, co nie zostało uwzględnione przez pozwanego podczas likwidacji szkody.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w związku ze zdarzeniem z dnia 17 sierpnia 2020r.r. w pojeździe marki P. o nr rej. (...) i w ramach rekompensaty wypłacił poszkodowanemu łącznie kwotę 4 989,19zł. Wskazał, że poszkodowany wyraził zgodę na wysokość przyznanego odszkodowania, zatem uznać należy, że przyznana kwota była wystarczająca do przywrócenia pojazdu sprzed szkody. Zdaniem pozwanego pojazd pochodził z importu prywatnego i posiadał uszkodzenia, które powstały w grudniu 2019r. Podkreślił, że przy uwzględnieniu kosztów naprawy pojazdu jego wartość na dzień szkody wynosiła 10 058,00zł brutto i jest zbliżona do kwoty widniejącej na umowie sprzedaży pojazdu z dnia 02 stycznia 2020r., natomiast z kosztorysu powoda wynika, że koszt naprawy wynosi 19 651,22zł, zatem szkoda w takim wypadku winna zostać przekwalifikowana ze szkody częściowej na całkowitą. Podobnie nieopłacalnym ekonomicznie byłaby naprawa pojazdu przy uwzględnieniu kwoty figurującej w umowie z dnia 11 sierpnia 2020r. tj. 15 700zł brutto.

W piśmie procesowym z dnia 06 października 2021r. powód wskazał, że brak jest podstaw do twierdzeń, że pojazd posiadał w dniu zdarzenia nienaprawione uszkodzenia lewej strony, bowiem z dokumentacji zdjęciowej oraz treści umowy zakupu z dnia 11 sierpnia 2020r. wynika, że auto zostało zakupione w stanie nieuszkodzonym. Powód zakwestionował zarówno wyliczenie wartości przedmiotowego pojazdu jak i zastosowane przez pozwanego korekty zmniejszające jego wartość m.in. dotyczące nienaprawionych wcześniej uszkodzeń.

W toku postępowania stanowiska stron pozostały niezmiennie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 stycznia 2020 r. T. C. nabył samochód marki P. (...), rok produkcji 2015, o nr. rejestracyjnym (...) od W. B. za kwotę 10.000 zł jako pojazd uszkodzony.

okoliczności bezsporne, nadto dowód: umowa sprzedaży samochodu w elektronicznych aktach szkody k. 47

W dniu 11 sierpnia 2020r. T. C. zawarł umowę sprzedaży samochodu marki P. (...), rok produkcji 2015, o nr. rejestracyjnym (...) z R. S.. Strony umowy ustaliły wartość pojazdu na 15 700,00zł.

okoliczności bezsporne, nadto **dowód** : umowa sprzedaży samochodu (k. 63)

W dniu 17 sierpnia 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego pojazd marki P. (...) o nr. rej. (...) został uszkodzony. Sprawca szkody posiadał ochronę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie (...). Poszkodowany R. S. zgłosił ubezpieczycielowi szkodę celem jej likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 4 989,19zł.

okoliczności bezsporne, nadto **dowód** : podsumowanie zgłoszenia szkody (k. 13-16), ustalenie wysokości szkody (k. 17-18), szczegóły ustalenia wysokości szkody (k. 19-21), potwierdzenie przelewu bankowego z dnia 11 września 2020r. (k. 24)

Umową cesji wierzytelności z dnia 07 października 2020r. poszkodowany przeniósł na powoda wszelkie prawa do odszkodowania przysługujące mu od pozwanego, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 17 sierpnia 2020r.

Powód zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji, w której wykazano, że wysokość szkody wynosi 19 651,22zł.

O. ści bezsporne, nadto **dowód:** umowa cesji wierzytelności z dnia 07 października 2020r. (k. 12), kalkulacja naprawy (k. 28-30).

Zakres naprawy pojazdu marki P. (...) o nr. rej. (...) proponowany zarówno przez powoda jak i pozwanego nie jest prawidłowy.

Pozwany w swojej kalkulacji wskazał, że stawka roboczogodziny za naprawę pojazdu wynosi 49,00zł netto dla prac blacharsko-mechanicznych oraz lakierniczych. Stawki w tej wysokości odstają od średnich kosztów na lokalnym rynku i nie pozwalają na naprawę pojazdu przy zachowaniu odpowiedniej jakości wykonania naprawy. Stawka gwarantująca naprawę zgodnie z technologią na rynku lokalnym w nieautoryzowanym warsztacie to 125zł za prace blacharsko-mechaniczne i 130zł za prace lakiernicze.

Wysokość nakładu prac blacharza należy określić w łącznym wymiarze 15,7rbg i wartość ta jest porównywalna do oszacowania powoda (14,7 rbg). Zasadny obszar operacji powinien być związany z wymianą błotnika przedniego, drzwi przednich prawych, drzwi tylnych prawych oraz lusterka prawego. Deformacje na błotniku tylnym potwierdzają konieczność przeprowadzenia naprawy blacharskiej, w wymiarze 4 rbg. Obszar prac lakierniczych został określony przez powoda i pozwanego w identycznym zakresie. Ujawnione uszkodzenia na zderzaku przednim w obszarze jego przedniej części zostały przedstawione w charakterze zarysowania, co potwierdza jego korelację z pozostałymi uszkodzeniami. Wykluczyć należy zasadność zadawania lakierowania zderzaka przedniego bowiem zostało to uwzględnione w poprzedniej szkodzie, a naprawa tego elementu nie została przeprowadzona. Powód prawidłowo określił niezbędny zakres dodatkowych czynności w kodzie „Y6”, dotyczącym lakierowania elementów na pojeździe w stanie wbudowanym, co do błotnika tylnego. Prawidłowy nakład czasu przygotowania do lakierowania powinien zostać określony dla części metalowych w wysokości 2,3 rbg oraz tworzywa 0,5 rbg. Zakres naprawy pojazdu wymagał zadania kosztów dodatkowych, związanych z konserwacją wymienianych lub naprawianych elementów. Prace te prowadziły do konieczności naliczenia dodatkowego zabezpieczenia antykorozyjnego w wymiarze 9c.

Zaproponowana przez pozwanego kwota 1 159,76zł netto za materiał lakierniczy była znacząco zaniżona i nie pozwalała na wykonanie naprawy pojazdu zgodnie ze sztuką warsztatową, przy wykorzystaniu materiałów pozwalających na zachowanie należytej jakości i przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Prawidłowo określony zakres prac lakierniczych wraz z uwzględnieniem niezbędnych czynności powinien obejmować koszt materiału w wymiarze 1 641,22 netto. W przypadku kosztorysu powoda błędnie przyjęto do lakierowania zderzak przedni, w wyniku czego wskazana kwota za materiał lakierniczy kwota 2 059,16zł netto był zawyżona.

Asortyment części zamiennych niezbędnych do naprawy w kosztorysach powoda i pozwanego jest w większości zbieżny i obejmuje do wymiany takie elementy jak: zderzak przedni, błotnik przedni, lusterko prawe, nadkole przednie prawe, kratę zderzaka, listwę ozdobną kraty oraz reflektor prawy. Obszar ujawnionych uszkodzeń i deformacji drzwi przednich kwalifikował tą część do wymiany. Głębokie deformacje tylnej części szkieletu drzwi przednich, jak i przedniej części szkieletu drzwi tylnych, uniemożliwiały ich naprawę w oparciu o prawidłową technologię i sztukę warsztatową. W przypadku normalistów, należy zastosować standardowe naliczenie 2% wartości części. Naprawa pojazdu przy użyciu nowych części alternatywnych możliwa jest przy wykorzystaniu części jakości (...). Dobór tego rodzaju części w zakresie nadkola w oparciu o system ekspercki A. nie był możliwy.

Szacowana wartość rynkowa pojazdu sprzed szkody wyliczona na podstawie systemu (...)Ekspert wynosi 13 900,00zł, zaś wartość wraku pojazdu po szkodzie wynosi 8 000zł brutto. Wskazana w umowie sprzedaży pojazdu z dnia 11 sierpnia 2020r. wartość pojazdu (15 700,00zł brutto) jest kwotą mieszczącą się w granicach cen rynkowych i, jako wynikająca z umowy sprzedaży, mogła odpowiadać rzeczywistej wartości pojazdu. Koszt naprawy pojazdu marki P.

(...) nr. rej (...) po szkodzie z dnia 17 sierpnia 2020r. przy użyciu części nowych i oryginalnych oraz uwzględnieniu stawki roboczogodziny dla warsztatu nieautoryzowanego wynosił 14 279,50zł brutto. Ocenie podlegały wyłącznie uszkodzenia widoczne w dokumentacji zdjęciowej spornej szkody. Wcześniejsze uszkodzenia nie znajdowały już odzwierciedlenia na zdjęciach pojazdu.

dowód: opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej E. D. wraz z załącznikami (k. 102-122), opinie uzupełniające (k. 165-166, 199-200).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił uwzględniając okoliczności w sprawie niesporne, na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których autentyczność nie budziła wątpliwości sądu oraz na podstawie dowodu z opinii biegłego z dziedziny wyceny kosztów naprawy pojazdów E. D.. Opinia była rzetelna, wyczerpująca i jasna. Biegły odpowiedział w niej na wszystkie pytania postawione przez Sąd. Wnioski opinii były poparte logiczną i spójną argumentacją opartą na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji i długoletnim doświadczeniem zawodowym biegłego, który w sposób wszechstronny wyjaśnił zagadnienia dotyczące kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu jak i jego wartości przed szkodą. Biegły wyjaśnił, co jest dla Sądu oczywiste, że opiniowanie nie polega na posługiwaniu się, wyłącznie systemami eksperckimi lecz oceną całości materiału dowodowego w danej sprawie. Sąd ocenia opinie biegłych pod kątem ich logiki, spójności oraz tego, czy odpowiadają na postawione w tezie dowodowej pytania (wyrok SA w Szczecinie z dnia 23 lipca 2014 r. III AUa 462/13 LEX nr 1527191), a niniejsza opinia odpowiadała w pełni na pytania postawione w tezie.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 17 sierpnia 2020 r. w pojeździe marki P. nr rej. (...) i wypłacił poszkodowanemu R. S. 4 989,19 zł tytułem odszkodowania.

Spór dotyczył kwestii zakresu szkody i wysokości należnego odszkodowania. Zdaniem pozwanego pojazd pochodził z prywatnego importu, nie był bezwypadkowy, a jego wcześniejsze uszkodzenia, które powstały w grudniu 2019r. nie zostały naprawione. Jego wartość w dniu zdarzenia wynosiła 10 058,00zł, co ma pokrycie w umowie sprzedaży pojazdu w dniu 02 stycznia 2020r. Ponadto wskazał, że przy założeniu wartości pojazdu określonych w umowach: z dnia 02 stycznia 2020r. oraz z dnia 11 sierpnia 2020r., a także uwzględnieniu kosztorysu powoda, należy przekwalifikować szkodę z częściowej na całkowitą, bowiem koszt naprawy pojazdu przekracza jego wartość rynkową. Powód zaś niezmiennie stał na stanowisku, że szkoda ma charakter częściowy.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 1 i 2 k.c.). Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zdarzenie, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą (art. 361 k.c.). W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody. W myśl przepisu art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. W przypadku szkody całkowitej szkodę stanowi różnica pomiędzy wartością, jaką pojazd przedstawiał w chwili wypadku, a jego wartością po wypadku (por. m.in. wyrok SA w Warszawie z dnia 20 listopada 2014 roku, I ACa 685/14, LEX 1711573). W przypadku szkody częściowej wysokość odszkodowania winna odpowiadać kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu. Ponadto wskazać należy,

że poszkodowany jest w pełni uprawniony do naprawy rzeczy poprzez zastosowanie części nowych i oznaczonych logo producenta, a nie tzw. zamienników. Zastosowanie elementów oryginalnych pochodzących od oznaczonego producenta jest ściśle związane z możliwością naprawy uszkodzonego samochodu w warsztacie autoryzowanym przez producenta pojazdu, z korzystania usług, którego nie można w żadnym razie pozbawić poszkodowanego. Poszkodowany, w tym także poszkodowany właściciel pojazdu używanego, ma prawo wyboru zarówno miejsca, w którym zostanie przeprowadzona naprawa jego pojazdu jak i zastosowanych elementów oraz materiałów. Pokrzywdzony nie ma przy tym obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego części najtaniej (por. wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2002 roku, I CKN 1466/99, OSNC 2003/5/64). Przywrócenie rzeczy uszkodzonej (także używanej) do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Dlatego też, jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów oznaczonego producenta, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę.

W niniejszej sprawie kluczowym było poczynienie ustaleń, czy na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 17 sierpnia 2020r. w pojeździe stanowiącym własność R. S. powstała szkoda całkowita czy też częściowa. Niezbędnym zatem było ustalenie wartości pojazdu sprzed szkody, a także uzasadnionych ekonomicznie kosztów naprawy pojazdu, które umożliwiłyby przywrócenie go do stanu sprzed szkody. W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając treść zarzutów strony pozwanej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego w celu poczynienia ustaleń w tym zakresie.

Ustalenia poczynione przez biegłego sądowego, Sąd uznał za własne i przyjął, że łączny uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki P. (...) nr. rej (...) po szkodzie z dnia 17 sierpnia 2020r. wyniósł 14 279,50 zł brutto. Ta część opinii biegłego nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Ponadto, biegły w oparciu o system (...)Ekspert, wyliczył hipotetyczną wartość pojazdu, przy uwzględnieniu uszkodzeń wcześniej ujawnionych na podstawie dokumentacji zdjęciowej oraz dokumentacji w aktach szkody. Na dzień zdarzenia wyniosła ona 13 900zł brutto. Wskazał jednak, że wartość pojazdu określona przez strony w umowie sprzedaży z dnia 11 sierpnia 2020r. na 15 700zł brutto jest kwotą mieszczącą się w realiach rynku i mogła odpowiadać faktycznej, rzeczywistej wartości pojazdu. To doprowadziło biegłego do ostatecznej konkluzji, że szkoda miała charakter częściowy. W odniesieniu do zarzutów strony pozwanej, biegły wyjaśnił, że biegły opiniuje na podstawie wszystkich dostępnych w sprawie dowodów, a dane zawarte w systemach eksperckich mają charakter szacunkowy. Natomiast dostępna w sprawie umowa zweryfikowała rzeczywistą wartość pojazdu. Co więcej, umowa ze stycznia 2020 r. dotyczy pojazdu w stanie uszkodzonym, natomiast umowa z sierpnia 2020 r., gdy pojazd nabył uszkodzenia, nie zawiera takich zapisów. To w połączeniu z dokumentacją z akt szkody pozwanego wskazuje na okoliczność, że pojazd został naprawiony w okresie pomiędzy styczniem a sierpniem 2020 r., co oznacza zmianę jego wartości w tym czasie i przystaje do argumentacji biegłego, iż na podstawie dokumentacji zdjęciowej pojazdu nie można potwierdzić, że pojazd w dniu zdarzenia posiadał uszkodzenia powstałe w wyniku wcześniejszego zdarzenia, dyskwalifikując argumentację pozwanego ubezpieczyciela w tym zakresie. Pozwany w szczególności nie udowodnił, by pojazd w dniu zdarzenia posiadał uszkodzenia, powstałe w wyniku zdarzenia z grudnia 2019r., Powyższe nie znajduje pokrycia w dokumentacji zdjęciowej z akt spornej szkody, ani z treści umowy sprzedaży z dnia 11 sierpnia 2020 r. Ponadto, Sąd ustalił, iż koszt naprawy pojazdu po szkodzie z dnia 17 sierpnia 2020r. przy użyciu części oryginalnych oraz uwzględnieniu stawek roboczogodziny na poziomie gwarantującym poprawne wykonanie prac wynosił 14 279,50zł, co przy ustalonej wartości pojazdu na poziomie 15 700,00zł czyniło naprawę ekonomicznie opłacalną. Mając na uwadze powyższe powodowi przysługiwało roszczenie o odszkodowanie w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy ustalonym przez Sąd kosztem naprawy pojazdu (14 279,50zł) , a kwotą którą pozwany wypłacił poszkodowanemu (4989,19 zł). Mając powyższe na uwadze , Sąd orzekł jak w sentencji.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i

choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany nie kwestionował daty od której powód domagał się zasądzenia odsetek.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego pozwany, będący stroną przegrywającą w niniejszej sprawie, zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 5 867,00 zł, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3 600,00 zł ustalone zgodnie z przepisem § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłata sądowa od pozwu w kwocie 750,00zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17,00zł oraz wykorzystaną część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1 500,00zł.

W punkcie 3 Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa kwotę 22,01 zł tytułem pozostałej niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego.

SSR Aleksandra Smólska – Kreft

Sygn. akt II Ca 791/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2023 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2023 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 maja 2023 r. sygn. akt XIV C 1144/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w punkcie 1 (pierwszym) obniża zasądzoną kwotę z 10.100 złotych do kwoty 9.290,31 złotych (dziewięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt złotych i trzydzieści jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2020 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie oddala powództwo;

b) w punkcie 2 (drugim) obniża zasądzoną kwotę z 5.867 złotych do kwoty 5.108,28 złotych (pięć tysięcy sto osiem złotych i dwadzieścia osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 235 złotych (dwieście trzydzieści pięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o kosztach do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód J. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w P. w pozwie przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10 100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2020r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 17 sierpnia 2020r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...), stanowiący własność R. S., zaś sprawca szkody posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany uznał odpowiedzialność i wypłacił poszkodowanemu kwotę 4 989,19zł tytułem odszkodowania. Na mocy umowy cesji z dnia 7 października 2020r. powód nabył od poszkodowanego wierzytelność względem pozwanego, a następnie po sporządzeniu prywatnej kalkulacji ustalili, że uzasadniony koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynosi 19 651,22zł, zatem powodowi przysługuje dalsze odszkodowanie w wysokości 14 662,03zł. Powód podkreślił, że pojazd przed szkodą posiadał oryginalne części, co nie zostało uwzględnione przez pozwanego podczas likwidacji szkody.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w związku ze zdarzeniem z dnia 17 sierpnia 2020r. w pojeździe marki P. o nr rej. (...) i w ramach rekompensaty wypłacił poszkodowanemu łącznie kwotę 4 989,19zł. Wskazał, że poszkodowany wyraził zgodę na wysokość przyznanego odszkodowania, zatem uznać należy, że przyznana kwota była wystarczająca do przywrócenia pojazdu sprzed szkody.

Wyrokiem z dnia 4 maja 2023 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2020 roku do dnia zapłaty (pkt 1) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.867 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w I instancji, oparł swoje rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie, na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 2 stycznia 2020 r. T. C. nabył samochód marki P. (...), rok produkcji 2015, o nr. rejestracyjnym (...) od W. B. za kwotę 10.000 zł jako pojazd uszkodzony.

W dniu 11 sierpnia 2020r. T. C. zawarł umowę sprzedaży samochodu marki P. (...), rok produkcji 2015, o nr. rejestracyjnym (...) z R. S.. Strony umowy ustaliły wartość pojazdu na 15 700,00zł.

W dniu 17 sierpnia 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego pojazd marki P. (...) o nr. rej. (...) został uszkodzony. Sprawca szkody posiadał ochronę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie (...). Poszkodowany R. S. zgłosił ubezpieczycielowi szkodę celem jej likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 4 989,19zł.

Umową cesji wierzytelności z dnia 7 października 2020r. poszkodowany przeniósł na powoda wszelkie prawa do odszkodowania przysługujące mu od pozwanego, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 17 sierpnia 2020r.

Powód zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji, w której wykazano, że wysokość szkody wynosi 19 651,22zł.

Zakres naprawy pojazdu marki P. (...) o nr. rej. (...) proponowany zarówno przez powoda jak i pozwanego nie jest prawidłowy.

Pozwany w swojej kalkulacji wskazał, że stawka roboczogodziny za naprawę pojazdu wynosi 49,00zł netto dla prac blacharsko-mechanicznych oraz lakierniczych. Stawki w tej wysokości odstają od średnich kosztów na lokalnym rynku i nie pozwalają na naprawę pojazdu przy zachowaniu odpowiedniej jakości wykonania naprawy. Stawka gwarantująca naprawę zgodnie z technologią na rynku lokalnym w nieautoryzowanym warsztacie to 125zł za prace blacharsko-mechaniczne i 130zł za prace lakiernicze.

Wysokość nakładu prac blacharza należy określić w łącznym wymiarze 15,7rbg i wartość ta jest porównywalna do oszacowania powoda (14,7 rbg). Zasadny obszar operacji powinien być związany z wymianą błotnika przedniego, drzwi przednich prawych, drzwi tylnych prawych oraz lusterka prawego. Deformacje na błotniku tylnym potwierdzają konieczność przeprowadzenia naprawy blacharskiej, w wymiarze 4 rbg. Obszar prac lakierniczych został określony przez powoda i pozwanego w identycznym zakresie. Ujawnione uszkodzenia na zderzaku przednim w obszarze jego przedniej części zostały przedstawione w charakterze zarysowania, co potwierdza jego korelację z pozostałymi uszkodzeniami. Wykluczyć należy zasadność zadawania lakierowania zderzaka przedniego bowiem zostało to uwzględnione w poprzedniej szkodzi, a naprawa tego elementu nie została przeprowadzona. Powód prawidłowo określił niezbędny zakres dodatkowych czynności w kodzie „Y6”, dotyczącym lakierowania elementów na pojeździe w stanie wbudowanym, co do błotnika tylnego. Prawidłowy nakład czasu przygotowania do lakierowania powinien zostać określony dla części metalowych w wysokości 2,3 rbg oraz tworzywa 0,5 rbg. Zakres naprawy pojazdu wymagał zadania kosztów dodatkowych, związanych z konserwacją wymienianych lub naprawianych elementów. Prace te prowadziły do konieczności naliczenia dodatkowego zabezpieczenia antykorozyjnego w wymiarze 9c.

Zaproponowana przez pozwanego kwota 1 159,76zł netto za materiał lakierniczy była znacząco zaniżona i nie pozwalała na wykonanie naprawy pojazdu zgodnie ze sztuką warsztatową, przy wykorzystaniu materiałów pozwalających na zachowanie należytej jakości i przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Prawidłowo określony zakres prac lakierniczych wraz z uwzględnieniem niezbędnych czynności powinien obejmować koszt materiału w wymiarze 1 641,22 netto. W przypadku kosztorysu powoda błędnie przyjęto do lakierowania zderzak przedni, w wyniku czego wskazana kwota za materiał lakierniczy kwota 2 059,16zł netto był zawyżona.

Asortyment części zamiennych niezbędnych do naprawy w kosztorysach powoda i pozwanego jest w większości zbieżny i obejmuje do wymiany takie elementy jak: zderzak przedni, błotnik przedni, luterko prawe, nadkole przednie prawe, kratę zderzaka, listwę ozdobną kraty oraz reflektor prawy. Obszar ujawnionych uszkodzeń i deformacji drzwi przednich kwalifikował tą część do wymiany. Głębokie deformacje tylnej części szkieletu drzwi przednich, jak i przedniej części szkieletu drzwi tylnych, uniemożliwiały ich naprawę w oparciu o prawidłową technologię i sztukę warsztatową. W przypadku normaliów, należy zastosować standardowe naliczenie 2% wartości części. Naprawa pojazdu przy użyciu nowych części alternatywnych możliwa jest przy wykorzystaniu części jakości (...). Dobór tego rodzaju części w zakresie nadkola w oparciu o system ekspercki A. nie był możliwy.

Szacowana wartość rynkowa pojazdu sprzed szkody wyliczona na podstawie systemu (...)Ekspert wynosi 13 900,00zł, zaś wartość wraku pojazdu po szkodzi wynosi 8 000zł brutto. Wskazana w umowie sprzedaży pojazdu z dnia 11 sierpnia 2020r. wartość pojazdu (15 700,00zł brutto) jest kwotą mieszczącą się w granicach cen rynkowych i jako wynikająca z umowy sprzedaży mogła odpowiadać rzeczywistej wartości pojazdu. Koszt naprawy pojazdu marki P. (...) nr. rej (...) po szkodzi z dnia 17 sierpnia 2020r. przy użyciu części nowych i oryginalnych oraz uwzględnieniu stawki roboczogodziny dla warsztatu nieautoryzowanego wynosił 14 279,50zł brutto. Ocenie podlegały wyłącznie uszkodzenia widoczne w dokumentacji zdjęciowej spornej szkodzi. Wcześniejsze uszkodzenia nie znajdowały już odzwierciedlenia na zdjęciach pojazdu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił uwzględniając okoliczności w sprawie niesporne, na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których autentyczność nie budziła wątpliwości sądu oraz na podstawie dowodu z opinii biegłego z dziedziny wyceny kosztów naprawy pojazdów E. D.. Opinia była rzetelna, wyczerpująca i jasna. Biegły odpowiedział

w niej na wszystkie pytania postawione przez Sąd. Wnioski opinii były poparte logiczną i spójną argumentacją opartą na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji i długoletnim doświadczeniem zawodowym biegłego, który w sposób wszechstronny wyjaśnił zagadnienia dotyczące kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu jak i jego wartości przed szkodą. Biegły wyjaśnił, co jest dla Sądu oczywiste, że opiniowanie nie polega na posługiwaniu się, wyłącznie systemami eksperckimi lecz oceną całości materiału dowodowego w danej sprawie. Sąd ocenia opinie biegłych pod kątem ich logiki, spójności oraz tego, czy odpowiadają na postawione w tezie dowodowej pytania, a niniejsza opinia odpowiadała w pełni na pytania postawione w tezie.

W ramach rozważań prawnych Sąd I instancji wskazał, że bezspornym było, że pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 17 sierpnia 2020 r. w pojeździe marki P. nr rej. (...) i wypłacił poszkodowanemu R. S. 4 989,19 zł tytułem odszkodowania.

Spór dotyczył kwestii zakresu szkody i wysokości należnego odszkodowania. Zdaniem pozwanego pojazd pochodził z prywatnego importu, nie był bezwypadkowy, a jego wcześniejsze uszkodzenia, które powstały w grudniu 2019r. nie zostały naprawione. Jego wartość w dniu zdarzenia wynosiła 10 058,00zł, co ma pokrycie w umowie sprzedaży pojazdu w dniu 02 stycznia 2020r. Ponadto wskazał, że przy założeniu wartości pojazdu określonych w umowach: z dnia 02 stycznia 2020r. oraz z dnia 11 sierpnia 2020r., a także uwzględnieniu kosztorysu powoda, należy przekwalifikować szkodę z częściowej na całkowitą, bowiem koszt naprawy pojazdu przekracza jego wartość rynkową. Powód zaś niezmiennie stał na stanowisku, że szkoda ma charakter częściowy.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 1 i 2 k.c.). Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zdarzenie, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą (art. 361 k.c.). W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody. W myśl przepisu art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. W przypadku szkody całkowitej szkodę stanowi różnica pomiędzy wartością, jaką pojazd przedstawiał w chwili wypadku, a jego wartością po wypadku (por. m.in. wyrok SA w Warszawie z dnia 20 listopada 2014 roku, I ACa 685/14, LEX 1711573). W przypadku szkody częściowej wysokość odszkodowania winna odpowiadać kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu. Ponadto wskazać należy, że poszkodowany jest w pełni uprawniony do naprawy rzeczy poprzez zastosowanie części nowych i oznaczonych logo producenta, a nie tzw. zamienników. Zastosowanie elementów oryginalnych pochodzących od oznaczonego producenta jest ściśle związane z możliwością naprawy uszkodzonego samochodu w warsztacie autoryzowanym przez producenta pojazdu, z korzystania usług, którego nie można w żadnym razie pozbawić poszkodowanego. Poszkodowany, w tym także poszkodowany właściciel pojazdu używanego, ma prawo wyboru zarówno miejsca, w którym zostanie przeprowadzona naprawa jego pojazdu jak i zastosowanych elementów oraz materiałów. Pokrzywdzony nie ma przy tym obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego części najtaniej (por. wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2002 roku, I CKN 1466/99, OSNC 2003/5/64). Przywrócenie rzeczy uszkodzonej (także używanej) do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Dlatego też, jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów oznaczonego producenta, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę.

W niniejszej sprawie kluczowym było poczynienie ustaleń, czy na skutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 17 sierpnia 2020r. w pojeździe stanowiącym własność R. S. powstała szkoda całkowita czy też częściowa. Niezbędnym zatem było ustalenie wartości pojazdu sprzed szkody, a także uzasadnionych ekonomicznie kosztów naprawy pojazdu, które umożliwiłyby przywrócenie go do stanu sprzed szkody. W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając treść zarzutów strony pozwanej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego w celu poczynienia ustaleń w tym zakresie.

Ustalenia poczynione przez biegłego sądowego, Sąd uznał za własne i przyjął, że łączny uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki P. (...) nr. rej (...) po szkodzie z dnia 17 sierpnia 2020r. wyniósł 14 279,50 zł brutto. Ta część opinii biegłego nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Ponadto, biegły w oparciu o system (...)Ekspert, wyliczył hipotetyczną wartość pojazdu, przy uwzględnieniu uszkodzeń wcześniej ujawnionych na podstawie dokumentacji zdjęciowej oraz dokumentacji w aktach szkody. Na dzień zdarzenia wyniosła ona 13 900zł brutto. Wskazał jednak, że wartość pojazdu określona przez strony w umowie sprzedaży z dnia 11 sierpnia 2020r. na 15 700zł brutto jest kwotą mieszczącą się w realiach rynku i mogła odpowiadać faktycznej, rzeczywistej wartości pojazdu. To doprowadziło biegłego do ostatecznej konkluzji, że szkoda miała charakter częściowy. W odniesieniu do zarzutów strony pozwanej, biegły wyjaśnił, że biegły opiniuje na podstawie wszystkich dostępnych w sprawie dowodów, a dane zawarte w systemach eksperckich mają charakter szacunkowy. Natomiast dostępna w sprawie umowa zweryfikowała rzeczywistą wartość pojazdu. Co więcej, umowa ze stycznia 2020 r. dotyczy pojazdu w stanie uszkodzonym, natomiast umowa z sierpnia 2020 r., gdy pojazd nabył poszkodowany, nie zawiera takich zapisów. To w połączeniu z dokumentacją z akt szkody pozwanego wskazuje na okoliczność, że pojazd został naprawiony w okresie pomiędzy styczniem a sierpniem 2020 r., co oznacza zmianę jego wartości w tym czasie i przystaje do argumentacji biegłego, iż na podstawie dokumentacji zdjęciowej pojazdu nie można potwierdzić, że pojazd w dniu zdarzenia posiadał uszkodzenia powstałe w wyniku wcześniejszego zdarzenia, dyskwalifikując argumentację pozwanego ubezpieczyciela w tym zakresie. Pozwany w szczególności nie udowodnił, by pojazd w dniu zdarzenia posiadał uszkodzenia, powstałe w wyniku zdarzenia z grudnia 2019r., Powyższe nie znajduje pokrycia w dokumentacji zdjęciowej z akt spornej szkody, ani z treści umowy sprzedaży z dnia 11 sierpnia 2020 r. Ponadto, Sąd ustalił, iż koszt naprawy pojazdu po szkodzie z dnia 17 sierpnia 2020r. przy użyciu części oryginalnych oraz uwzględnieniu stawek roboczogodziny na poziomie gwarantującym poprawne wykonanie prac wynosił 14 279,50zł, co przy ustalonej wartości pojazdu na poziomie 15 700,00zł czyniło naprawę ekonomicznie opłacalną. Mając na uwadze powyższe powodowi przysługiwało roszczenie o odszkodowanie w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy ustalonym przez Sąd kosztem naprawy pojazdu (14 279,50zł), a kwotą którą pozwany wypłacił poszkodowanemu (4989,19 zł).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec powyższego pozwany, będący stroną przegrywającą w niniejszej sprawie, zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 5 867 zł, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3 600 zł ustalone zgodnie z przepisem § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłata sądowa od pozwu w kwocie 750 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wykorzystaną część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1 500zł.

Apelację od wyroku wywiódł pozwany zaskarżając wyrok w części zasądzonej kwotę 809,69 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (punkt 1 wyroku) domagając się zmiany wyroku w zaskarżonej części i oddalenia powództwa, a ponadto rozstrzygnięcie w punkcie 2 wyroku co do kosztów procesu domagając się jego zmiany poprzez stosunkowe rozdzielenie kosztów procesu. Wniósł nadto o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Skarżący w przedmiotowym środku odwoławczym wyrokowi temu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj.: art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego i dowodu z dokumentacji akt szkodowych prowadzące do uznania, że pozwany winien zapłacić na rzecz powoda 10.100 zł, gdy prawidłowa ocena tych dowodów prowadzi do wniosku, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty kwoty 9.290,31 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że różnica pomiędzy kosztem naprawy pojazdu wynoszącym 14.279,50 zł, a kwotą wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego (4.989,19 zł) wynosi 9.290,31 zł, a nie jak przyjął sąd rejonowy 10.100 zł.

Powód w odpowiedzi uznał apelację za zasadną i wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania apelacyjnego na podstawie art. 101 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc, podkreślając, że apelacja jest wynikiem błędu sądu, a pozwany nie dał podstaw do jej wniesienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego była zasadna.

Na wstępie stwierdzić należy, że w ocenie sądu odwoławczego, sąd rejonowy poczynił prawidłowe w większości ustalenia faktyczne z rozważeniem całokształtu materiału dowodowego, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, o której mowa w treści art. 233 § 1 k.p.c. Wobec tego, sąd okręgowy podzielił poczynione ustalenia Sądu I instancji co do faktu powstania szkody w pojeździe i odpowiedzialności pozwanego za powstałą szkodę. Nie było zatem w niniejszej sprawie konieczności ich ponownego przytaczania.

Błędne jest natomiast ustalenie sądu, że nienaprawiona dotąd przez pozwanego szkoda w pojeździe poszkodowanego odpowiada kwocie 10.100 zł. Z działań matematycznych przeprowadzonych w oparciu o niekwestionowane przez strony ustalenia sądu rejonowego wynika, że różnica pomiędzy kosztami przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji wynoszącymi 14.2779,50 zł, a kwotą wypłaconą dotąd przez pozwanego ubezpieczyciela (4.989,19 zł) wynosi 9.290,31 zł, a nie jak ustalił sąd rejonowy 10.100 zł. Stąd koniecznym była zmiana wyroku w punkcie 1 (na podstawie art. 386 § 1 kpc) poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 9.290,31 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2020 roku do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Konsekwencją zmiany rozstrzygnięcia co do roszczenia głównego była zmiana rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu, o których sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, każda ze stron bowiem uległa częściowo w procesie. Powód wygrał proces w 92%. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 5.867 zł (co wynika ze szczegółowych ustaleń sądu I instancji, niekwestionowanych przez strony). Koszty poniesione przez pozwanego to: 3.600 zł wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Ze stosunkowego rozdziału kosztów wynika, że pozwany winien ponieść koszty procesu w 92%, a zatem winien zapłacić na rzecz powoda kwotę 5.108,28 zł. Sąd odwoławczy zmienił rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu na podstawie art. 386 § 1 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego sąd orzekł na podstawie art. 98 i 3 kpc. Wbrew stanowisku prezentowanym przez powoda w odpowiedzi na apelację wniesienie apelacji przez pozwanego było konieczne dla obrony jego interesów, w przeciwnym razie doszłoby do uprawomocnienia się wyroku sądu I instancji nakładającego na niego obowiązek zapłaty w wymiarze przekraczającym wysokość szkody. Zasądzenie zawyżonego odszkodowania było wynikiem błędu rachunkowego sądu rejonowego (którego sąd rejonowy nie dostrzegł jednak także podczas sporządzania pisemnego uzasadnienia wyroku), aczkolwiek powód przyczynił się do konieczności wniesienia apelacji. W sytuacji bowiem, gdy z zebranego materiału dowodowego, w tym niekwestionowanej opinii biegłego, wynikała wysokość kosztów naprawy pojazdu, a znana była też i niesporna pomiędzy stronami była też wysokość odszkodowania wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego, powód konsekwentnie domagał się zasądzenia całej dochodzonej kwoty 10.100 zł, nie cofając powództwa w żadnej części. Dopiero wówczas, gdyby powód cofnął częściowo powództwo przed sądem pierwszej instancji, a sąd zasądziłby zawyżone odszkodowanie, można byłoby wskazywać – jak podnosi powód w odpowiedzi na apelację – że nie dał żadnego powodu do wniesienia apelacji. W niniejszej sprawie wniesienie apelacji przez pozwanego było konieczne dla obrony jego praw, a zatem należne są mu od przegrywającego postępowanie apelacyjne powoda, koszty tejże celowej obrony (art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 109 § 2 kpc).

Koszty postępowania apelacyjnego odpowiadają wynagrodzeniu pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym – 135 złotych, § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych i opłacie od apelacji wynoszącej 100 zł.

SSO Tomasz Adamski